

పురాణములు

అగ్ని పురాణం

ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్
www.freegurukul.org

సదాశివ సమారంభం

గురు దక్షిణామూర్తి

గురు వేదవ్యాస మహర్షి

గురు కుక మహర్షి

గురు నారద మహర్షి

గురు వార్మిక మహర్షి

గురు శ్రీకృష్ణ

శంకరాచార్య మధ్యమాం

గురు దత్తాత్రేయ

గురు బాబాజి

గురు గోతమ బుద్ధ

గురు ఆదిశంకరాచార్య

గురు రామానుజాచార్యులు

గురు జ్ఞానేశ్వర్

గురు రవిదాస్

గురు కబీర్ దాస్

గురు మైత్రన్య మహా ప్రభువు

గురు నానక్

గురు రాఘవేంద్ర స్వామి

గురు వీరభక్త్యంద్ర స్వామి

యోగి బేమన

అస్మదాచార్య పర్యంతం

గురు చైలింగ్ స్వామి

గురు లాహిరి మహాశయ

గురు రామకృష్ణ పరమహంస

అమ్మ శారదా దేవి

గురు వివేకానంద

గురు సాయీబాబా

గురు అరబింద్

గురు రమాణ మహర్షి

గురు యోగానంద

గురు భక్తవేదాంత ప్రభుపాద

గురు మళయాళ స్వామి

గురు విద్యాప్రకాశానందగిరి

గురు చంద్రశేఖర పరమాచార్య

వందే గురుపరంపరాం..

“ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్” ద్వారా విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందించే సేవా కార్యక్రమంలో భాగంగా ఈ పుస్తకాన్ని **స్క్రిబ్డ్ వెబ్ సైట్** నుంచి సేకరించి అందిస్తున్నాము. ఇందుకు మేము వారికి కృతజ్ఞత తెలియచేసుకుంటున్నాము.

సాయి రామ్ వారి సేవల విస్తరణలో భాగంగా ఈ ఫౌండేషన్ స్థాపించబడినది. దీనిద్వారానే అన్ని సేవలు అందించబడును. ఇటువంటి పుస్తకాలు మీరు వ్రాసినట్లయితే (లేక) సేకరిస్తే మాకు తెలియచేయండి. మేము ప్రతి విద్యార్థికి ఉచితంగా అందేలా చేస్తాము, తద్వారా ఉన్నత విలువలు, నైపుణ్యాలు కలిగిన విద్యార్థులను మన దేశానికి అందించవచ్చు. మాతో కలిసి నవ భారత నిర్మాణ కార్యక్రమంలో పనిచేయుటకు, భాగస్వామ్యం అగుటకు ఆసక్తి ఉంటే సంప్రదించగలరు.

ఈ గ్రంథాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, దిగుమతి(డౌన్లోడ్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

- 1) స్క్రిబ్డ్ వారి వెబ్ సైట్: <https://www.scribd.com>
- 2) ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్ వెబ్ సైట్ : www.freegurukul.org
- 3) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్ : <https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement>
- 4) మొబైల్ ఆప్: Free Gurukul

గమనిక: భక్తి, జ్ఞాన, ధర్మ ప్రచారార్థం ఉచితంగా eBook రూపంలో **స్క్రిబ్డ్** వారి సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఇది లాభార్జన దృష్టిలేని ఉచిత సేవ. ఈ సేవలో అంతర్జాలంలోని(ఇంటర్నెట్) లైసెన్సు / కాపీరైటు అభ్యంతరాలు లేనివి అనుకొన్న పుస్తకాలను గ్రహించటం జరిగినది. అనుకోకుండా ఏవైనా అభ్యంతరకరమైనవి ఉన్నచో మాకు తెలుప మనవి, వాటిని తొలగించగలము అని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

Website: www.freegurukul.org

Mobile App: Free Gurukul

email: support@freegurukul.org

Facebook: www.facebook.com/freegurukul

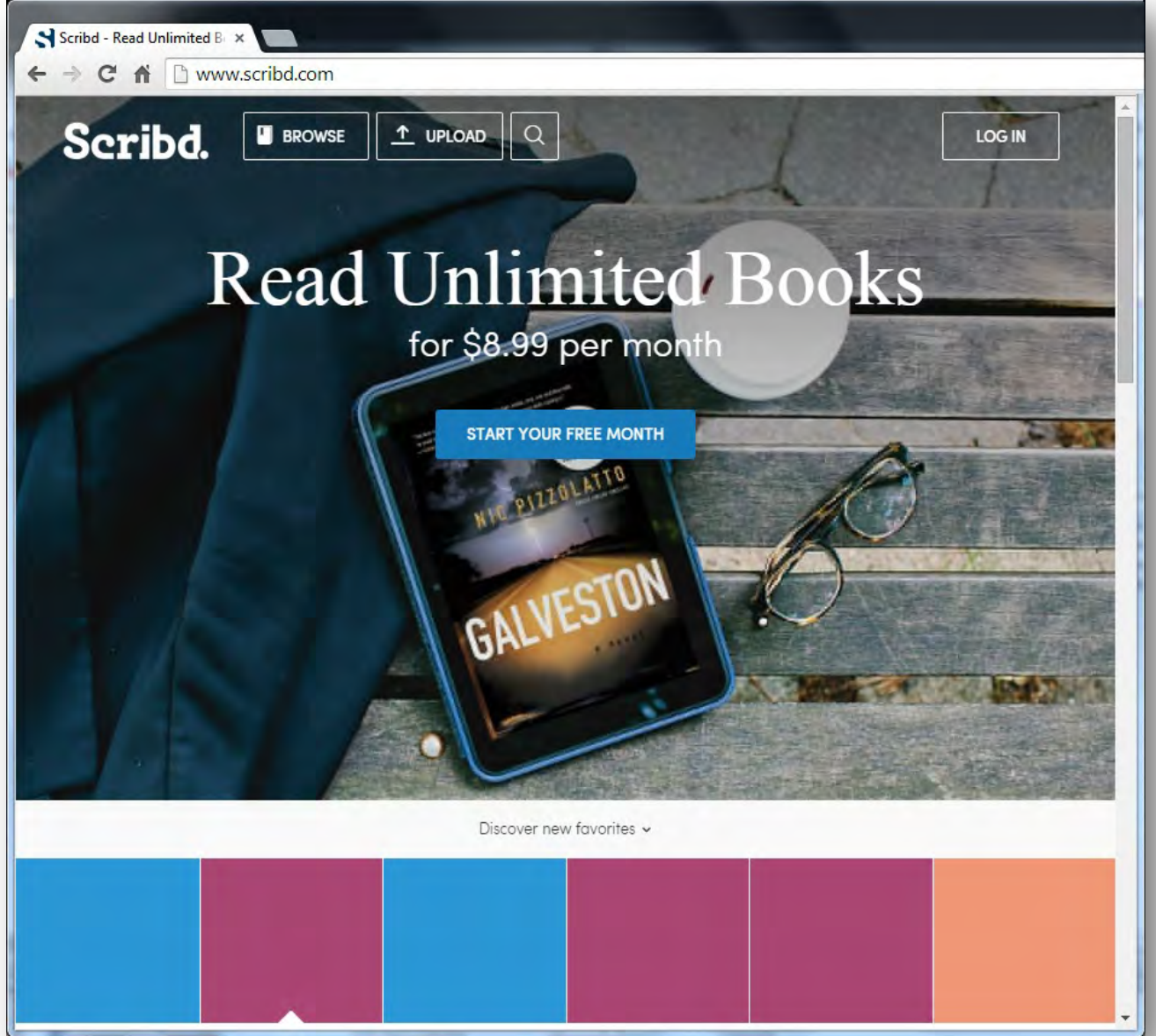
Helpline: 9042020123

“ మన లక్ష్యం: విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య అనేది ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందరికీ అందించబడాలి “

ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్ – Free Gurukul Education Foundation

సర్వం పరమాత్మ పాద సమర్పణమస్తు

స్క్రిబ్డ్ వారి వెబ్ సైట్:
<http://www.scribd.com>

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వివేకానంద

“దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్టమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం” అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని జళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజూ పువ్వుల రాసుల్ని వికసించజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమార్థిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది ఐలిప్పులు, జవసంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్చాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నీ కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన ‘ఇచ్చ’ (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. “నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది” అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

అగ్ని పురాణము

ఈ అగ్నిపురాణమును గూర్చియు, దీని విశిష్టతను గురించియు ఇదే పురాణములో 271వ అధ్యాయములో ఇట్లు వివరింపబడినది.

శ్లో॥ అగ్నిరూపేణ దేవదే ర్మఖం విష్ణుః పరాగతః
అగ్నేయస్య పురాణస్య చక్షా శ్రోతా జనార్దనః
తస్మా త్పురాణ మాగ్నియం సర్వవేదమయం అగ్నే
సర్వవిద్యామయం పుణ్యం సర్వజ్ఞానమయం పరం
సర్వాత్మహరీయాపం హే పరణాం శ్రేష్ఠణాం వృణాం
విద్యార్థినాం చ విద్యారం అర్థినాం శ్రీధనధరం
సర్వేష్వానాం సర్వరం తు ముక్తిదం ముక్తివామినాం
పాపఘ్నం పాపశర్మణా మాగ్నేయం హే పురాణకేమ.

అనగా శ్రీమహావిష్ణువు అగ్నిరూపముతో దేవదానవ-హిషవాదులను ముఖమైనయుద్ధి
పోషణ చేయుచున్నాడు. అందుచే అగ్నిచే చెప్పబడిన ఈ పురాణమును
చెప్పువాడును, వినువాడును గూడ అనార్థములే. ఆ హేతువు చేత ఈ పురాణము
సమస్తమైన వేదమయ అగ్రత్రుగా గ్రహించవలెను. సర్వవిద్యలు, సర్వవిద్యలు జ్ఞానము,
దీనివలన పొంది వచ్చును. సర్వార్థులైన శ్రీహరి విశ్వరూపము దీనిలో చూడవచ్చును.
విద్యార్థులకు విద్యలను, కోరినవారికి ధనాది పంపదలను, ముక్తిని గోరువారికి ముక్తిని,
అన్యులదని గోరువారి కన్యులదని ఇచ్చి సర్వపాపములను తోగొట్టే, మహాపుణ్యము
విచ్చును అని యర్థము. ఈ పురాణమును ఒక విజ్ఞాన సర్వస్వమని చెప్పవచ్చును.
దానిచేత విషయము తిన్నీ దీనిలో వివరింపబడినవి. ఈ పురాణము ఒక
మంత్రకావ్యమని కూడ చెప్పుచుంటారు. వస్తువు మహామునిగి అగ్నిదేవుడు చెప్పించిన
పురాణమును, సైమికారణమున మాకుడు శ్రీచంద్ర మునికుమారినెను. అగ్నిదేవుడు
చెప్పిన పురాణము గావున అగ్ని (అగ్నేయ) పురాణమని ప్రసిద్ధి కెక్కను.

మహాభారతకథలు

"శ్రీకృష్ణుడు భారత యుద్ధములో పాండవుల పక్షమున విరివిజాతని చెప్పితిమిగా,
అగ్నిదేవా! పాండవు లేరు? వారి కథను వినిపించు" మనగా అగ్నిదేవుడు
వశిష్ఠుని కిట్లు చెప్పెను. "బ్రహ్మ మానసపుత్రుడు అత్రి, అతని కొడుకు చంద్రుడు, అతని
పంశమున భరతుడు పుట్టెను, వాని పంశములో శుకను తనువానికి నీమ్మడు పుట్టెను
అతడు పెండ్లి చెప్పకొనలేదు.

కంఠమనితో సర్వవశియందు పుత్రాంగదుడు, విచిత్రవీర్యుడు అనువారు, గూడ పుట్టిరి.
 పుత్రాంగదుడు ఒక గంధర్వునితో పోరాడి మరణించెను. ప్రిష్ఠుడు విచిత్ర వీర్యునితో
 కాశీరాజు సూతునియైన అంబిక అంబాలిక అనువారిని దిచ్చి పెండ్లిచేసెను. విచిత్రవీర్యుడు
 క్షయింపగములో మరణించెగా, సర్వవశి ఆదేశముమీద అంబిక వ్యాసుని వలన
 ధృతరాష్ట్రుని, అంబాలిక పాండురాజుని గణెను. ధృతరాష్ట్రునికి గాంధారియందు
 దుర్యోధనుడులు పెందమంది కొడుకులు పుట్టిరి. పాండురాజునకు కుంతి, మాద్ర అన
 జర్దురు భార్యలు, అతడు శాపగ్రస్తుడు కాగా, అతని అనుమతితో కుంతి యమధర్మరాజు
 ప్రసాదమున ధర్మరాజును, వాయుప్రసాదమున భీముని, ఇంద్రప్రసాదమున ఆర్జునుని
 గణెను. మాద్ర అశ్వినలు అనుగ్రహమున నకుల సహదేవులను, గణెను. పాండురాజు
 మాద్రని కలియబోయి మరణించెను. కర్ణుడు, కుంతికి పెండ్లికాక ముందే సూర్యునివలన
 పుట్టినవాడు. అతడు దుర్యోధనుడు స్వామ్యుడనైను. కురుపాండవులు కృష్ణార్జునుల వద్ద
 సర్వశిక్షాప్రసక్తి విద్యలు నేర్చుకొనిరి. దైవయోగము వలన కురుపాండవుల మధ్య వైరము
 గలిగెను. దుర్యోధనుడు ఒక్కయందరిలో నెట్టి పాండవులను చంపించెను. పాండవులు
 తప్పించుకొని ఏకదశపురము చేరిరి. మునివేషములతో నుండి బకాసురుని అంప,
 పాంబాలికమునకు బోయిరి. అక్కడ ఆర్జునుడు, మత్స్యయంత్రమును గొట్టెను.
 ద్రోపది పాండవు లయిదుగురికిని భార్య యయ్యెను. పాండవులకు
 ధృతరాష్ట్రు ధర్మరాజ్యము నెచ్చెను. క్రీశ్మన్లు తర్జునునిచే బాంధవ వనము
 చంపింపజేసెను. అప్పుడే అగ్నిపలన అర్జునునకు గాంధీవ మను విల్లును,
 రథమునులభించెను. ధర్మరాజు పోదరుల సహాయముతో నెలుదిట్టుల రాజులను గలిగి
 రాజమాయము మహావైభవముగా జేసెను. అది యాదవ దుర్యోధనునకు కన్నుకుట్టెను.
 అతడు కలిసి, కర్ణ, దుశ్శానులుల బ్రోత్సాహముతో ధర్మరాజును దిలిచి, కునితో
 మాయజూద మోడించి రాజ్యమును నపహరించి పాండవులను ఇంద్రునికేంద్రు
 వనవాసమును, ఒక రోజు అజ్ఞాతవాసమును చేయుటకు అదర్శులకు అంపెను.
 ధర్మరాజు పోదరులతోను, ద్రోపదితోను బ్యాదశివర్థములు అరిగిపోయి చేసి,
 పెదమూడవ యేడ అజ్ఞాతవాసము చేయుటకు వెతాదనగరమునకు వెచ్చెను. ధర్మరాజు
 కొను కంఠధర్మయ్యెను. భీముడు వెంబలవాడయ్యెను. అర్జునుడు బృహన్నర
 యయ్యెను. నకుల సహదేవులు అశ్వగోపాలకులైరి. ద్రోపది వైరంధ్రుగా వెరలునీ బాధ్య
 ముద్రేష్ట దగ్గర చేరెను. అక్కడ కీచకు తను వాడు ద్రోపదిని కామించి
 వేధించుచుండగా భీముతో కవాటిరాత్రివానిని గుఱ్ఱురథుకాకుండుమట్టుబెట్టెను.

అజ్ఞాతవాసము పూర్తయగు నిమయమున కొరవులు విరాటుని గోపురము
 అవహరింపబోయిరి. అర్జునుడు వానిని విడిచిపండుకు వెళ్ళి ఒయటపెరిను
 పొందవు లింద్రద్రుపమున ఉన్నప్పుడే అర్జునునికే కృష్ణుని చెల్లెలైన దుగ్ధద్రో
 పంధ్యేయయ్యెను. చాచీకి అభిమన్యుడను కుమారుడు వుట్టెను. అజ్ఞాతవాసానంతరము
 పొందవులను గుర్తించిన విరాటుడు తన కుమార్తె ఉత్తరము అభిమన్యున కిచ్చి వివాహము
 చేసెను. కృష్ణుడు పొందవుల యాతగా కొరవ సేతకు వెళ్ళి, ధర్మరాజాదులకు వారి
 అర్థరాత్నము వారి కిమ్మివెను. లేరా. బదుగుడికి బిరూల్లినను అమ్మనెను.
 దుర్యోధనుడు నూచిముస మోపినంత భూమికూడ పొందవుల కియ్యననెను. బసదో
 యుద్ధము తప్పదని శ్రీకృష్ణుడు వెలుగొ వాడు కృష్ణుని బంధింపబోయెను. ఆతడు
 విశ్వరూపము చూచి వారిని నెట్టజాలను చేసెను. తరువాత విదురుని యింట భోజనము
 చేసి, ధర్మరాజు శార్వకు వచ్చి, "కొరవులతో యుద్ధము తప్పదు. వివాహముల
 చేయు" తనిపెప్పెను. యుద్ధిప్పుడుని వైపు ఏ దక్షిణమున సేన పంపకూరెను. కొరవుల
 వైపు ఎదురొక దక్షిణమున సేన సేర్పజయ్యెను. యుద్ధమునకు రెండు పేదలును
 సురుక్షీతమునకు చేరినవి. అర్జునుడు భీష్ములోగారుండు, అతర బంధువులను చూచి,
 తాను యుద్ధము చేయ వలెను. శ్రీకృష్ణుడు, "తరదములు వశించుచు ఆశ్చ విశింపదు.
 ఆశ్చయే పరబ్రహ్మము. ఆ పరబ్రహ్మమే నేను. అది గ్రహించి అయాపజయములను
 పడుముగా భావించి యొగకై రాజధర్మమును పాలింపు"మని బోధించి యుద్ధమునకు
 ఉమ్మటుని తోసెను. కొరవ సోవ్యములకు సేనాపతి భీష్ముడు, కొరవులు, పొందవుల
 అయాభిలాషతో వెరాడిరి. పొందవ ఎల్లమున కిఖండి సేనాపతి. పరిరోజు
 యుద్ధములో, పందవాడు కిఖండి భీష్ముని పదిగొల్లెను. స్వర్పంచర మరణము వరముగా
 పొందిన భీష్ముడు అతలబృగులై, ఉత్తరానుజము కొరకెదురు చూచుచుండెను.
 తరువాత కొరవ సేనకు ద్రోణుడు సేనాపతి యయ్యెను. విరాటుడు ద్రుపదుడు కొరవ
 ఎవకు ద్రోణుడు సేనాపతి యయ్యెను. విరాటుడు ద్రుపదుడు మున్నగువారు
 ద్రోణసాగరములో మునిగిపోయిరి. ధృష్టద్యుమ్నుడు విజృంభించెను.
 అశ్వత్థామ కచ్చెనని విని ద్రోణుడు కప్రాస్త్రములను విడిచెను. ధృష్టద్యుమ్నుడొసినని
 బాణములతో గొల్లే పంపెను. తరువాత కొరవసేనకు ఇద్దరు సేనాని పయ్యెను.
 పొందవులను కర్ణునికేని ఘోరవిజ్ఞామ మయ్యెను. రెండవ రోజున
 ద్వంద్వయుద్ధములో అర్జునుడు ఇద్దని అంపెను. తరువాత కల్యూడు ఒకనాడు
 సేనాపతియై యుద్ధము చేయగా ధర్మరాజాతనిని వధించెను.

దుర్వ్యధనుని తమ్ముల పెందరను ఎదుగెనిమిదవ రోజు యుద్ధములో భీముడు చంపివేసెను. తరువాత గజాయుద్ధములో దుర్వ్యధనుని గూత చంపివేసెను. ఆ దాక్షి క్కుని కృతవర్ములతో గలసి అశ్వత్థామ పొందవశిరములో అందఱును నిద్రించుచుండగా, అచిహింశపులను, ధృష్టద్యుమ్నుని, గజతులగ వైద్యములను నిర్భాక్షిణ్యముగా చంపివేసెను. అర్జునుడు అశ్వత్థామను బట్టుకొని ద్రౌపది చక్రం కీడ్చుకొని వచ్చెను. ఆమె పుత్రకోకముతో అంతిహతు, తన పుత్రులను బంపిన అశ్వత్థామను విడిపించెను. అర్జును డతని శిరోమణిని గ్రహించి విడిచిపెట్టెను. అశ్వత్థామ అస్త్రముతో ఉత్తరాగర్వములో చెవిపోయిన పరీక్షిత్తును శ్రీకృష్ణుడు తిరిగి బ్రతికించెను.

భారత యుద్ధములో ఎనివొక బ్రతికినవారు, కౌరవపక్షములో అశ్వత్థామ కృప కృతవర్ములు, పొందన పక్షములో పొందపులు, పాతక్యకీ, కృష్ణుడు, ధర్మరాజు, చనిపోయిన బంధువులకు ఉత్తర క్రియలు చేసెను. భీష్ముని వలన అనేక ధర్మములు వెలిసికొనెను. తరువాత అశ్వమేధయాగము చేసెను. ద్వారకలో యాతన పంశ్చయమును అర్జునుని ద్వారా వీని బాబు వివారించి, రాజ్యమును పరిక్షిత్తునకు వచ్చి భార్య ద్రౌపదితోను, తమ్ములతోను స్వర్గమునకు పంపిస్తాననియు చేసెను. ద్రౌపదియు భీమాద్వుని నకులసహదేవులను దారిమధ్యలో విడి మరదించిరి. అందుకు పంపిన విచారము మీద మానవభవాముతోనే ఎక్కి ధర్మరాజాను, శత్రువులు చేపాముతో ద్రౌపది భీమాద్వుని నకుల సహదేవులను స్వర్గము నందరించిరి.

దేవాలయ నిర్మాణము - దాని పుణ్యము

ఏ దేవుని కైనను ఆలయమును నిర్మించినచో కలిగిడి పుణ్యము నందంత అని చెప్పలేము. దేవాలయ నిర్మాణము గూర్చి యుముడు తన భటులతో జల్లు ఎరికినను, "కింకరుణారా|బ్రతిమా (విగ్రహ) పూజలు చేయువారిని సంతకమునకు తెచ్చి బ్రయత్నము చేయకుడు. అట్లే దేవాలయమును నిర్మించిన వారి శోలికి గూత వెళ్ళును. మఱచి చెల్లిన విధించి ప్రవర్తించుడు. అగ్రదక్షకుడైన జనార్ధుని ఆశ్రయించిన వారిని అూచి మీరు దూరము నుండియే తొలగిపొందు. వారికి వరక లోక తాగెను. అందపు కుమర మీదు వారివైపు దూరవిశ్వం లేదు. ఎవ్వరు గోచించినాను స్మరణము చేయుచుందులో వారిని విడిచి దూరముగా నుండుడు. శ్రీకృష్ణు భగవానుని ధూపిడిపి వైచిత్త్యాదులతో అర్చన చేయువారి యుద్ధకు వెళ్ళవలదు. అలయమును తుడిచి, నీళ్ళు చల్లి ద్రువగులు పెట్టువారు మహాపుణ్యాత్ములు. వారి శోలికి రోషిద్దు. ఆలయ నిర్మాణము చేసిన యజమానియే కాదు.

దాని నిర్మాణములో వివిధేసిన శిల్పులు కార్మికులు గూడ పుష్కాత్ములే. మీరు చాలి వైపునకు గూడ కన్నెత్తి చూచవలదు. ఇది వా యాజ్ఞ". అందుచేత ఒక దేవమందిరమును శిలలతో గాని, ఇటుకలతోగాని, కొయ్యలతోగాని, కప్పము, మట్టితోగాని నిర్మించినచో, సర్వపాప విముక్తులి ప్రశిద్ధినము గుణము లేనినంత ఫలమును బొందును. దేవాలయము నందలి యటుకల నిర్మాణ మెన్ని సంవత్సరములు విలివియుండునో అన్ని వేలేండ్లు నిర్మాత పుణ్యలోకములో నుండును. వెగ్రహనిర్మాత వెష్టులోకమును బొందును. ప్రతిష్ఠ చేసినవాడు విష్ణు పాయుర్జ్యమును బొందుదును. అలయుము శిథిల మైనప్పుడు శక్తిలోధతము లేనివారుగూడ ఇట్లే ఫలములనే పొందుదుర. దగ్ధయోగములు

1. ద్వారకీ భాను (ఆది) వారము దగ్ధయోగము.
2. ఏకాదశీ నామవారము గూడ దగ్ధయోగము.
3. రవీ మంగళవారము.
4. తదియా ఋధవారము.
5. షష్ఠీ గురువారము.

6. ఏదియో ఆధ్రవారములు దగ్ధయోగములుగా చెప్పబడినవి. ఈ యోగములలో ఏ ఏన ప్రారంభించినను ఆది కొనపోగదు. పుష్టిమి ఆదివారమును, ఏదియో ఆదివారమును ద్వారకీ మంగళవారమును, పుష్టిమి శ్వేతయ (తదియ)లతో గూడిన కనివారమును శ్రేష్ఠమ్మరము లనబడును. ఈ దినములలో బాధము, విజయము, వృద్ధి, పుత్రశిశ్నము, సప్తము, శ్రష్టత్వము, బాళినము ఏది లభిగినను ఆది త్రిగుణముగా (మూడురెట్లు) ఉండును.

నవతారలు - వాని ఫలములు

అన్నవత్త త్రిమునుగాని, నామనత్త త్రిమును గాని స్ఫుటముగా నిర్ణయించుకొని, దాని నుండి చెక్క పెట్టినచో 1. అన్నతార 2. సంపత్తార 3. విమత్తార 4. క్షేమతార 5. ప్రకృత్యార 6. బాధనతార 7. సైదవతార 8. మిత్రతార 9. వరమమిత్రతార వచ్చును. నక్షత్రములు 27. తారలు తొమ్మిది, 27/9 వై వవకములు. ప్రతి వవకము (9) లోను తారల పేర్లు అనేకం వీవి ఫలములు -

1. అన్నతార అన్నింటికీ మంచెరికారు.
2. సంపత్తార అన్నింటికీ బాలశ్రేష్ఠము.
3. విమత్తార మంచి ఫలముల నీయదు.

4. క్షేమతార పర్యవేక్షణములందును మేలు కలిగించును.

5. ప్రత్యక్షాది పరవాశిషియు చేయును.

6. ప్రాచీన తార లాశ్వాదిలాభములను గలిగించును.

7. వైధినితార పర్యవేక్షణములను వాశిషియు చేయును.

8. మిత్రతార అన్ని పనులందును అనుకూల్యము గలిగించును. మైత్రిని పెంచును.

9. పరమమిత్రతార అన్నికార్యములందును అయము గలిగించి హానియు చేటార్చును.

10. సంవత్సరములు - వాని ఫలములు.

ప్రభవారి పేర్లు (10) సంవత్సరములనును ఫలము లిట్లుండును :

1. ప్రభవ యశ్శములు విరివిగా జరుగను.

2. విరవి అనులు ముఖముగా నుండును.

3. శుక్ల : సర్వసస్యములు సమృద్ధిగా పెండును.

4. స్రవార : అందరినను అనందము నిచ్చును.

5. ప్రజాపతి : అన్నిటిలో అభివృద్ధి కలిపించును.

6. అంగీకర : భోగములు కలిగించును.

7. శ్రీముఖ : లోకము పెంపదలతో వృద్ధిపొందును.

8. భావ : ఉన్నత భావములు కలిగించును.

9. యువ : అంద్రుడు పర్వములు గురిపించి, భూమిని సస్యవృక్షము చేయును.

10. ధాని : అన్ని ఓషధులును (వెలక్క, ధాన్యాలు) పులిండును.

11. ఈశ్వర : క్షేమము - ఆరోగ్యము చెచ్చును.

12. అహిధాన్య : క్షేమము సుఖ్యముగా నుండును.

13. ప్రమాద

(స్వభాను, సుభాను) : పర్వములు మేధ్యవృక్షముగా నుండును.

14. చైత్రమ : సస్యములు పెంపదలు వృద్ధిచేయును.

15. వృష : పర్వము అన్నిచోట్ల జాగుగా మరియును.

16. మిత్రభాను : మిత్రవిమిత్రాచంకారము లిచ్చును.

17. విశ్వాను : క్షేమమును ఆరోగ్యమును గలిగించును.

18. తారక : మేఘములు సమృద్ధిమూలముగా కర్షించి అభివృద్ధి గలిగించును.

19. పార్శవ : పశ్యునించెదలు వృద్ధియగును.

20. (అయ) వ్యయ : అతివృష పై జరుగను.

21. ఏర్పాటు : ప్రజలు మోగించుచున్న పర్వము నిర్వహించు.
22. ఏర్పాట : సుఖక్షముగా మారుచు.
23. ఏర్పాట : మేఘములను పొరించి అనావృష్టి కలిగించును.
24. ఏర్పాట (ఏర్పాట) : భయంకరముగా మారుచు.
25. అర : పురుషులు విరులగుదురు.
26. నందిన : ప్రజలనందముతో మారుచు.
27. విషయ (విషయ) : శత్రువులను సంహరించును.
28. అయ : శత్రువుల పైనును, రోగముల పైనును అయము కలిగించును.
29. మన్నన : అర్హుల బాధలు కలిగించును.
30. దుష్కృత (దుష్కృత) : ప్రజలు దుష్కర్మములు చేయునా తగుదురు.
31. హేమలంఠ : నెలవెరుగు గలుగును.
32. విలంఠ (వి) : సుఖక్షముగా మారుచు.
33. విలాప : శత్రువులను కోపము కలిగించును.
34. కార్యర : అక్కడక్కడ వస్తుములు పరించుచు.
35. వైద : నేర్పు ఏమార్గంగా ప్రవహించును.
36. కుభక్తు : ప్రజలు కుభవములతో ఉండురు.
37. కోభక్తు : ప్రజలు కుభములతో ఉండురు.
38. క్రోధ : కోప స్వభావము పెరుగును.
39. విశ్వావసు : భవ ఏమార్గం గలుగును.
40. పరాధవ : ప్రజలు పరాధవోకరు అవమానించు కొందురు.
41. పైవంగ : అల సమర్థి గలుగును.
42. కీలక : ఉపయోగము కలుగును.
43. పొమ్మ : కుభములు గలుగును.
44. పొమ్మ : పొమ్మనీ కుభములు గలుగును.
45. విరోధిక్తు : అనుబంధ విరోధములు చెప్పును.
46. పరిధావి : రీతిని గలిగించును.
47. ప్రమాది : ప్రమాదములు చెప్పును.
48. అనంద : సంతోషకరముగా మారుచు.
49. కాత్తె : ప్రజలు కలిసి హృదయమై ముందురు.

53. సిద్ధార్థ : సర్వ కార్యములు సేర్పించును.

54. కొద్ద : ప్రజలకు బాధాకరముగా నుండును.

కిక్ దుర్మతి : పరమ సామోక్షముగా పరిణామ

50. చంద్రావళి : శ్రీమమును, ధాన్యములగుండు ఇచ్చును.

57. రుద్ధిరోధాది : రక్తభాదలు ప్రవహించును.

58. రక్తాశ్లేష : రక్తదాహకం ప్రవహించును.

59. **క్రోధవ :** జయము గలిగించును.

ఉచితము : బోధకమున ధనము క్రిందించును.

ఆధారములు

మీరసపుడు ప్రతిదినము ఆచరింపవలసినవిగర్భములనే ఆచారములు అందుకే. బ్రాహ్మముహూర్తమున అవిగా తిలవారు. కామున నాల్గు గంటలకు లేచి దైవప్రార్థన చేయవలెను. ఏగడినేళ ఉత్తరముఖముగా కూర్చుండి మలమూత్రవినిర్మలము చేయవలెను. రాత్రి తుండు దక్షిణ ముఖము వైయువలెను. సంధ్యాకాలములందు ఉత్తరముఖము వైయువలెను. అవి కూడ దారిలోగాని నీటిలోగాని చేయరాదు. గర్భ మొలచినచోట విసర్జనము చేయవలెను. కాలశృత్తములు రిద్దుకొని దంతధావనము చేయవలెను. తరువాత స్నానము చేయవలెను. స్నానము చేయకుండ చేసిన పూజా వ్రతాలు లేవీయు. ఫలముల పియ్యపు, ప్నానమునకు సూక్ష్మివీళ్ళు. నదనీళ్ళు. పరమ్యులోని నీళ్ళు మించివి. పూజనీళ్ళోదకములు, గంగా అంశులు మిరింత మించివి. స్నానము చేసిన తరువాత అంగశుద్ధి కొఱకు అశమనము చేయవలెను. బ్రాహ్మలు బైసదో అఘమిర్థుల మోక్షములు అపించవలెను. పుణ్యమోక్షములూ అపించ వచ్చును. ఉత్తరాయమును పెండుకొని లేచితో ఏకశతర్పణము చేయవలెను. బల్లలు పెండుకొన్న తరువాత సంధ్య వాల్చవలెను. తరువాత అగ్నిబోహోమములు చేయవలెను. స్నానాంతరము దైవప్రార్థనము చేసి, ఏదవి దైవదిర్శనము చేయవలెను. బరువు మోయువానికివి. గురువులకును, గర్భిణీ స్త్రీలకును ప్రక్కకు తొలగి దారి యయ్యవలెను. హర్మ్యున ఉదయించునప్పుడును అస్తమించునప్పుడును చూడరాదు. (అల్లా వయలెడ కిరణములు మన కిమ్మలకు పొవితేయును) వీళ్ళలో గూడ సూర్యగిరిలమును చూడరాదు. చిగ్గముగా మన్న స్త్రీని చూడరాదు. మితిలో (నీటిలో) తన నీడ చూచుకొనరాదు. పర్వస్థానమును చూడరాదు. పాపాత్ముని చూడరాదు. ప్రత్రీని. ఎముకను. భస్మమును చాలరాదు.

అగ్ని పురాణము

ఎంతో అవసరమైనప్పుడు గాని ఇతరులకు దూతగా వెళ్ళరాదు. విషయముగా చుట్టి చెట్లు, కొండలు వెళ్ళరాదు. చెట్లులున్న వాచ నెళ్ళరాదు. బోటితో ఈల వేయరాదు. దీపము లేకుండా తాళివేళ ప్రయాణించరాదు, వింహార్యారము గుండా ఇంటిలో ప్రవేశించవలెను గాని గోరలు దూకి కారు. కల్లిన బట్టను తిరుగవేసి మరల కట్టుకొనరాదు. ఎప్పుడును శుభమునే పలుకవలెను. అశుభము పలుకరాదు. పెద్దవారి మధ్యనుండి వెళ్ళరాదు. రెండు చేతులతో బుర్ర గోకికొనరాదు. నీళ్ళలో మలమూత్రములు పడువరాదు. నదులలోగాని అలాశయములలోగాని వగ్గుముగా పోవడము చేయరాదు. "వాప్తు మూత్రప్రదీపం చుర్వాణి నవివననున్నాయత్" అనివేదము చూడచప్పును. దుష్ట వర్తనము గట్టవారి ప్రక్క నివసించరాదు. వైద్యుడు లేనిచోట, రాజు (పాలన) లేనిచోట, నది లేనిచోట, దుష్ట స్త్రీలున్నచోట నివసించరాదు. నవ్వివను, తుమ్మివను, ఆవులింపినను చోటిని మూసికొనవలెను. తనకుగాని, తన యజమానికి గాని అరిగిన అవమానమును చెప్పుకోరాదు. రోగ మింత ఎన్నీ చైనను నిర్లక్ష్యము చేయరాదు. ప్రత్యక్షముగాగాని పరోక్షముగా గాని ఎవ్వరికిని అప్రయము పలుకరాదు. ఎందరినారాదు చూత. వేరూస్త్రీమూలను, దేవతలను ఎందరువారి ప్రక్కన గూడ నిలువరాదు. ధర్మము వాదరించ వలెను. దేవపూజలు చేయుచుండవలెను, పుట్టినరోజునాడు దేవపూజ చేసే దానిధర్మములు చేయవలెను. ఇష్టినాడు, చతుర్థినాడు (నరకచతుర్థినిప్పు), అష్టమినాడు, అమావాస్యనాడు అభ్యంగన స్నానము చేయరాదు. పెద్దవారితో ఎప్పుడును విరోధము పెట్టుకొనరాదు. స్త్రీలతోగూడ కలహము పెట్టుకొనరాదు.

నవగ్రహ యజ్ఞము.

ప్రజల యొక్కయు, రాజుల యొక్కయు పతనములుగాని, బిన్నత్వములుగాని, గోరవా గోరవములు గాని, గ్రహముల సందారమువలననే యేర్పడునుగాని నవగ్రహములు చెప్పియును ఆరాధించవలెనని ప్రహ్లాదప్రభు చెప్పెను. ఎప్పుడో గ్రహము వలన మనకు పీడ కలుగునో ఆ గ్రహమునకు శాంతి చేయవలెను. సుందలు, శాంతి, వర్తము, ఆయావు, అధివృద్ధి, ఆరోగ్యము గోరు ప్రజలు నవగ్రహ యజ్ఞము చేయవలెను. పాత్యుడు, చంద్రుడు, శుకాడు, బుధుడు, గురుడు, కుబ్రుడు, శని, రాహువు, కేసువు అని గ్రహములుతో మొదలి.

అగ్ని పురాణము

గ్రహములు	విగ్రహములు	నిమిషాలు	నైవేద్యము	రాత్రులు భాగ్యము ఇతరులు
1. సూర్యుడు	రాగిలో	జిగ్గెరు	గుర్రులము	గోరములు లేకుండు
2. చంద్రుడు	వృశ్చికములో	పాదుగు	పాదులము	దీప్తియు శంకము
3. బుధుడు	ఎర్రచంద్రపుట్టిలో	పండ్ల	పాదుపు	రంగులు పెట్టి
4. కురుడు	బుధురములో	జిగ్గెరు	క్షీరచంద్రము	పెరుగు బంగారము
5. గురుడు	వృశ్చికములో	రాని	రంగులము	పెరుగు చంద్రము
6. శుక్రుడు	ఎర్రచంద్ర	పేడి	రానిపు	చాక్రము గుర్రము
7. శని	బుధురములో	జిగ్గెరు	బుధులు	పెరుగు బంగారము
8. రాహువు	గోరము	గోరపు	మెరుగులు	మెరుగులు బంగారము
9. కేతువు	గోరము	దర్శులు	పురుషులు	బంగారు పేరుకు

ఈ పుస్తకములకును వేర్వేరుగా మంత్రములు నిర్ణయించబడినవి. వీనిని రంగులతో గాని, గోరముతోగాని చేరు. వానిని ఆయా గ్రహములకు చెప్పించిన రంగు పుష్పములను చూచి వానిని విగ్రహములుగాని పూజించవలెను.

గ్రహములు	మంత్రములు	పుష్పములు
1. సూర్యుడు	గురునది	ఎర్రునది
2. చంద్రుడు	వశుచంద్రము	తెల్లనది
3. బుధుడు	శ్రీకోటము	మెరుగుపరుపు
4. కురుడు	బాహురాము	అశ్వపునది
5. గురుడు	దీప్తిరంగులము	పెరుగురంగు
6. శుక్రుడు	పంచకోటము	లేకుండాను రంగు
7. శని	ధనురాకారము	పెరుపు రంగు
8. రాహువు	వేరురాము	పెరుపు రంగు
9. కేతువు	తెంద	దిగ్గజైవ పుష్పము గుర్ర

అగ్ని పురాణము

ఈ సమగ్రహములను అయా చంద్రములలో మంత్రములపై ఆవాహనము చేసి పూజించి చంద్రామృతములతో అభిషేకించవలెను. పైని చెప్పబడిన నైవేద్యములు, తాంబూలారాశి ఉపదానములు అర్పించి; తరువాత అగ్ని ప్రతిష్ఠాపనము చేసి పైని చెప్పబడిన సమిధలతో 108 పాఠుగాని 28 పాఠుగాని యథాశక్తిగా హోమము చేసి అయా గ్రహములకు పేర్లయింపబడిన ధాన్యములను, వస్తువులను దానములుగా చెచ్చి, ధనములను దక్షిణముగా ఇయ్యవలెను. ఇట్లు సమగ్రహ యజ్ఞము చేసినచో వారు వంశపుత్రై, వేసిన యజమానులకు కొరత పెరిగి ఖచ్చిదరు.

వాణీచక్రము

వాణీ చక్రము నెరింగివహరు ప్రాణవ్యరూపమును, తద్వారా హృదయంతర్గతులైన పరమాత్మ, వ్యరూపమును, భావోపగంఠు. వానికి శ్రీంధుగా వారుల మూలకందము ఉండును. అక్కడినుండియు వాడుల ప్రారంభము, వాణిమర్త్యమున 72000 వారులుండును. ఈ శరీరమంతయు, వెలుపుగాను, అర్థముగాను, రుద్రముగాను వ్యాపించిన వాడులతో పంథీయుండును. వీనిమర్త్య ప్రధాన వాడులు పది యున్నవి. ఇత, పంగళి, మమమ్ము, గాంధారి, హస్తజిహ్వా, పృథ, యశి, అలంబన, హుహు, కంఠిని అని వాని పేరులు. వాయువులు గూడ పది. ప్రాణము, అపానము, వ్యానము, ఉదానము, సహనము, బాగము, మార్మము, కృకరము, దేవదత్తము, ధనరాజయమి అని వాని వామములు. ఈ పదివాయువులలో ప్రాణము మొదటిదియు ప్రధానమైనదియు అయి యున్నది. ప్రాణవాయువు ప్రాణమును వెలల్లిట్టుచున్నది. వ్యాయు స్థానమున నుండి, ఉచ్ఛ్వాసని సోర్వాసములతో జీవనాధారమై యుండును. జీవని ఇట్లు రోములో ప్రయాణము చేయించుచున్నది కనుకనే ప్రాణమనుదును. శిశ్ని అపారమును శర్మము చేసి మలముగ్రాత కుడ రూపములో శ్రీంధికి త్రోయునది అపానవాయువు. త్రాగిన వానిని, తిన్నవానిని రక్తముగా, పిత్తముగా, క్షేష్మముగా, వాయువుగా (వారముగా) మార్చి, శరీరమునకు సమీకముగా అందజేయునది సహనవాయువు. కంఠ ప్రదేశమున నుండి ముఖమును, పెదవులను, కన్నులను అదురునట్లు చేయుచు కామతోధారుండు ఉల్లేఖ పరచునది ఉదానవాయువు. శరీరమును పీటు కాలింపిన అయి పంగునట్లు (శరీరసన్నిహిత) చేయుచు, కంఠముదాక వ్యాపించియుండి, అపార విహారములలో పెట్టాక్షము జేతా వచ్చినను వ్యాధులు గలిగించునది వ్యానవాయువు. సమనము జలిగిండునది బాగవాయువు. కమ్ములు శరమనట్లు చేయునది మార్మవాయువు.

అగ్ని పురాణము

మ్రొంగుటలో సహాయపడునది శృంగరవాయువు. ఇంద్రియములు వెల్లుంబించునట్లు చేయునది దేవదత్తవాయువు. ప్రాణఘోషయందు నిలుచుచు, ప్రాణము పోయినను శరీరమును దహనపఱగు పరకుమి అంటిపెట్టుకొని యుండునది ధనంజయవాయువు. (దేవులలో వ్రేళ్ళు పెట్టుకొన్నచో గుండు మను శిల్పము విగులును. అదే ప్రాణఘోషము). సుమమృదాశీ శరీరమర్థమున (వెన్నెముకలో) ఉండును. ఇదానాశీ యెడమ భాగములోను, పింగళానాశీ కుడి భాగములోను ఉండును. గాలిని పీల్చి పొట్ట నుట్పించుటచే ప్రాణాయామ ముండును. ఇదానాశీ ద్వారా గాలిని రోనికే పీల్చుట వూరక మనండును. ఆ గాలిని శక్తిమేరకు రోపిట బంధించుట కుంధక మనండును. పింగళానాశీ ద్వారా గాలిని విడుచుట రేచక మనండును. ఇది ఒక ప్రాణాయామ విధానము. ప్రాణాయామము చేయబోయినను మనము నిత్యము గాలిని పీల్చి వదలుచుచే యుండుము. గాలిని పీల్చునప్పుడు 'పో' అను శబ్దము వచ్చును. విడుచుచున్నప్పుడు 'హం' అను శబ్దము వచ్చును. "పోహం" అనురానికి "అ పరమాత్ముడనే నేను" అని యర్థము. అనిగా మనము తెలిసయో తెలియకయో పరమాత్ముని విశ్వము వ్యవించుచున్నా మిన్నమాట. "పోహం" అన్నరానివి తిరుగవేసిన "హంవి" అగును. హంవి యనగా పరమాత్ము, లేదా పరమాత్ము స్వరూపమైన ప్రాణము. దీనినే హంవిగాయత్రి అందురు. గాయత్రి యనగా ప్రాణములను రక్షించునది అని యర్థము. ఈ పరమాత్మును గ్రహించి (తెలిసికొని) ఎత్తరీ హంస గాయత్రిని జపించుటో వారికి పునర్జన్మము ఉండదు. "హంవి హంపతి యోబ్రూయాత్ తంవో దేవ స్మరాశిమ్". దీనినే అపొగాయత్రి అనికూడ చెప్పుదురు.

(ప్రాణవము (పిండారము)

వేదములు ప్రాణవముతో మొదలై ప్రాణవముతో ముగియును. ప్రాణవము పర్య వాల్మయి రూపము. కాపున ప్రాణవము వర్ణసంపదలెను. అకారము ౩ ఉకారము మిశారమిలోనే అర్థమాత్రయు గలిసిన 'ఓహి' అను ప్రాణ వ స్వరూప మేర్పడినది. అకార, ఉకార, మిశారములు మూడును, మూడు వేదములు, మూడు లోకములు (భూ - భువ - స్వవ), బ్రహ్మవిష్ణు శివరులు, పత్వరశస్త్రయో గుణములు, జాగ్రత్ సుషుప్తి సుమిప్తులు, ప్రద్యుమ్న - శ్రీ (బల్లీ ౨) - వాయుదేవు లనెడి అర్చామూర్తులు అని భావించబడుచున్నది. ఇట్టి పిండార స్వరూపమును దెలిసికొన్నవారే ముని, తురీయ (4వ) మూర్తి గాంధారి యనబడుచు, శిరస్థానమున నుండును.

అగ్ని పురాణము

అది ఘటము ఇందరి దీపమువలె దేహమధ్యమున హృదయవర్కములో పరిబ్రష్టా
జ్జ్వలి రూపమున ప్రకాశించుచుండును. దానిని వెత్తము జపించుడు ధ్యానించుచుండును.
ప్రణవము ధరింపు. అశ్వయే బాణము. చక్షువులు పరిబ్రష్టము. ఉపాసకుడు జాగ్రత్త
గలిగినవారై చక్షువులును కొల్లవలెను, కొత్తవచో జీవాత్మ పరమాత్మ దగ్గరను వేరుజే
కాదుసురమాత్మలో లయ మగును. మొదలనే. నామరూపరహితమైన పరిబ్రష్టమును
ధ్యానించుచుపోధ్యక్షుడు కాదు. అందుకే ఏగ్రహారాధన. ఆరూపము మనసులో చాక్రుకొన్న
శరుచాత్మమముగాజ్ఞానపీఠకలుగును. ఆ సైవ పర్వణ బ్రహ్మోపాసనము పాఠ్య మగును.
ప్రణవ స్వరూపమైన ఈ ఒక్క అక్షరమే బ్రహ్మము. అదే పరవ్రక్షిప్తము. అదే అందరనును
గమ్యధానము. "ఓమత్మకాక్షరం బ్రహ్మ"

అది అగ్ని పురాణము